

Platýs

Karel Kryl

Ami F7 E

Ami

G E

1. Nač vlastně lháti, když ti stejně nikdo nevěří,

Ami

G

život se krátí, beznadějně zvoní u dveří,

C

G

Ami

na dveře zíráš - pohled blázna v sadě mandloní,

F

E

pak otevíráš - chodba prázdná, nikdo nezvoní.

2. Nač vlastně bát se, když se hrozby nikdo nebojí,
trestanec vládce breptá prosby v cizím pokoji,
sta lží se kupí, platýs hlídá krok tvůj po kroku,
lesklý a tupý jako slída - démant otroků.

Ami

G

R: Věk sinalých dní a mrazivé luny,

E

Ami (E)

kdy z němota zní tón ostnaté struny,

(Ami)

G

teď mrazivě mží do šedého prachu,

E

Ami Emi

hle - písmena lží na pomníku strachu.

3. Nač vlastně jásat, dřinou žlutí, smrtí značeni,
nač dbáti zásad, jež tě nutí lháti nadšení,
načpak se šklebit, kývat hlavou s hřívou odranou,
když být je nebýt, levá pravou, útok obranou?

4. Nač dělat cosi, co jsme ve snu nikdy nechtěli,
nevědět, kdo jsi, hledat vesnu mečem z oceli,
po čase slevíš, bleskne rudá, vetklá do klopy,
víš nebo nevíš, kdo tě udá a kdo pochopí?

R:

5. Tma škrtí hlasy, znějí z mlází zpěvy bojarů,
hle - nové časy, v kterých vzchází zima po jaru,
chladno je němé, svítí mastně listy jazyků,
ze strachu lžeme, nebo vlastně jen tak ze zvyku?

6. Strach nebo lhaní - stopy kroků v bílé závěji,
nezvaní zvaní na sta roků závěj navějí,
křídélka hmyzí, pískot syslí, slůvka nezvaná,
v závěji zmizí mrtvé smysly blázna skřivana.

R: